

Hällagrund n., bf. -ä, landfast över-
vattensgrund (eller udde) S.V. om
Marpesholm, å V. kusten av Fårö, *Fårö sn*,
Gotl. n. hd.

Hällagrund [- grunn]
Hällegrund G 40,

H. Gustavson 1929